

Газета виходить з вересня 1930 р.

КАДАРИ МЕТАЛУРГІЇ

Газета Національної металургійної академії України

№ 5 (2708)

Травень 2016 року

«Україна – це метал. «Метал» – це ми»

ІНТЕРАКТИВНИЙ ЗМІСТ

71 РІК ВІД ДНЯ ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ В ЄВРОПІ.....	2
ДОБРЕ СЛОВО ПРО ХОРОШУ ЛЮДИНУ	3
28 КВІТНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	6
НІ – КОРУПЦІЇ!	7
СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ	
ВСЕУКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТСЬКІ ОЛІМПІАДИ	8
ГУМАНІТАРНА ОСВІТА ЯК ДЖЕРЕЛО ФОРМУВАННЯ НАУКОВОЇ ЕЛІТИ (засідання психолого-педагогічного клубу "Перспектива")	11
ДЕНЬ КАР'ЄРИ 2016.....	13
«СТУДЕНТСЬКА ВЕСНА 2016»	14
ВЕСНЯНА ЗУСТРІЧ ДРУЗІВ	15
СПОРТИВНІ НОВИНИ.....	18
У РАДІ МОЛОДИХ УЧЕНИХ НМетАУ.....	19
СВІТ НАУКИ БЕЗ КОРДОНІВ	
ТРЕНІНГ З ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ	19
ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ.....	21

1939
1945
**НІКОЛИ
ЗНОВУ**

71 РІК ВІД ДНЯ ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ В ЄВРОПІ ШЛЯХАМИ ВІЙНИ

5 травня в конференц-залі НМетАУ відбувся захід, присвячений Перемозі над нацизмом в Європі під час Другої світової війни (1939 – 1945рр.). У літературно-музичній композиції, яка була підготовлена бібліотекою НМетАУ (директор

Фахрутдінова С.М.) і студентським клубом (директор Біленко Е.І.), пролунали вірші та пісні про війну. Але особливо цінним був виступ ветерана війни, учасника бойових дій Савелія Борисовича Басса.

Полковник Басс С.Б. – танкіст, колишній доцент кафедри політекономії, кандидат наук, у свої 93 роки випромінює дивовижну енергію! У 1940 р. він закінчив середню школу №71 міста Дніпропетровська та восени був призваний до армії. Йому тоді було 18 років. Савелій Борисович розповів про свій військовий шлях. Вперше з гітлерівськими загарбниками він зіткнувся на кордоні з Польщею, це було 23 червня 1941 р. Ветеран і досі згадує свій перший бій і втрату друзів. Потім був вимушений відступ до міста Тули, але далі ворога не пустили. У липні 1943 р. Савелій Борисович брав участь у грандіозній танковій битві під Прохорівкою, яка є одним з героїчних епізодів Курської битви. У жовтні 1943 р. С.Б. Басс форсував Дніпро, брав участь у визволенні міста Дніпропетровська та області. Для Савелія Борисовича війна продовжилася на Далекому Сході: пустеля Гобі в Монголії, форсування річки Великий Хінган. Закінчив війну він біля міста Харбіна в Китаї.

Під час зустрічі на екрані перед очима глядачів проходили фотографії минулих років. Колись на заходах, присвячених Перемозі, більшу частину присутніх в залі складали фронтовики з бойовими нагородами. Але щороку йдуть з життя герої, які пройшли найжорстокіші випробування Другої світової війни. Серед тих, хто працював у ДМетІ-НМетАУ, тільки троє залишаються з нами. Ми повинні зберігати пам'ять про тих, хто віддав своє життя в боротьбі з гітлерівськими загарбниками. Народна мудрість говорить: «Той народ, який не береже пам'ять про минуле, не має гідного майбутнього!»

Марина ОНУФРІЄНКО,
завідуюча відділом бібліотеки

[Перейти до змісту](#)

ДОБРЕ СЛОВО ПРО ХОРОШУ ЛЮДИНУ

12 травня цього року виповнилося 75 років заслуженому працівнику освіти України, завідувачу кафедри історії та українознавства **Володимир Терентійович Британу**. У святковій ювілейній дні хочеться сказати добрі слова про цю хорошу людину.

Однак виявляється, що зробити це з одного боку дуже легко, а з іншого – дуже важко. Легко, тому що знаю його майже 50 років, а важко тому, що Володимира Терентійовича в академії знає багато людей, і, розповідаючи про нього, треба знайти цікаві факти його життя та діяльності, висвітлити по-новому його визначну особистість.

Якщо про нього сказати найголовніше, то хочеться зазначити, що Володимир Терентійович – це весела, чуйна й сердечна людина, яка крім того має неабиякі вокальні та поетичні здібності. Душевні якості формувалися в нього ще з ранніх років і значною мірою допомагають йому в житті. А ще він є цілковито суспільною людиною – живе серед людей і заради людей: студентів, колег, друзів, дружини, дітей, онуків.

Володимир Терентійович належить до тієї вікової групи, представників якої називають «Діти війни». У дитинстві мирного життя йому дістався лише 41 день. А потім розпочалася довга жорстока й кривава війна із біллю втрат рідних і близьких. Як пише він у своїх спогадах про дитинство, родина протягом двох років мешкала в Запорізькій області на окупованій території. Під час бомбардування ховалися в погребі, старша сестра прикривала його собою, а Володя, маленька дитина, ридав від переляку. Великий жаль викликало в нього знищення рідної хати. Після того страшного вибуху він ще довго відчував жах під час грози й намагався сховатись у безпечному місці. Після загибелі батька на фронті в 1943 р. мати залишилася з шістьма дітьми та своїми батьками. Як родині загиблого, їм було призначено щоденний пайок. Півхлібини приходилося ділити на дев'ятьох. Родинною годувальницею була своя корова. Тому, коли вона раптом околїла (у шлунку потім знайшли шматки битого скла), мати сумувала не менш, ніж через загибель батька.

Під час навчання у школі хлопчик був «круглим відмінником», піонером-активістом. Хоча, як і всі «повоєнні пацани», таємно підкурював, ганяв вулицею саморобний м'яч, збиваючи у кров босі ноги... Шкільне життя закінчилося після сьомого класу. За прикладом старшого брата Володя без іспитів (тому що був відмінником) вступив до Запорізького металургійного технікуму навчатися загадковій професії терміста. У цьому навчальному закладі В. Британ вступив до комсомолу. Він і до того добре вчився, охоче брав участь у всіх шкільних заходах, а відтоді, познайомившись із веселими, завзятими комсомольцями, усією душею віддався громадському життю.

Першим підприємством після закінчення навчання став Барвінківський завод гірничошахтного обладнання на Харківщині. Тут Володимир біля нагрівальних печей, муфелів, гартувальних ванн та іншого заводського обладнання практично постигав мудрощі поводження із металом, перетворення начебто м'якого піддатливого матеріалу на тверді, міцні та надійні деталі, конструкції. Він добре усвідомлював, що від якості його роботи багато в чому залежить життя людей у важких підземних умовах. Вільний від роботи час молодий фахівець із насолодою віддавав співам у вокальному ансамблі, де був провідним солістом. Із концертами, за які навіть отримували деякі гроші, самодіяльні артисти об'їздили чимало палаців культури Харківської та

Донецької областей. А також Володимир несамоовито бився на футбольному полі у складі заводської команди «Авангард». Був достатньо результативним нападником. Часто після його влучних ударів воротарі команд-суперниць вимушені були діставати м'ячі із сітки своїх воріт. За це також отримував від меценатів команди грошову винагороду.

Головстаршина Північного флоту В. Британ

Невдовзі настав час іти на військову службу. Так склалася доля, що служити йому довелося на Північному флоті. Місцем його служби був Північнодвинський навчальний загін з підготовки операторів пускових установок крилатих ракет, які знаходяться на підводних човнах. Почалися бойові будні: вивчення військових статутів, матеріальної частини, заняття з політичної підготовки, несіння вахт, нарядів. Складні умови флотської служби ще більше загартували його характер. Офіцери, старшини й рядові матроси побачили у Володимирові ту людину, яка є гідною очолити комсомольську організацію військової частини. Тому протягом наступних двох років він був секретарем осередку, на обліку якого перебувало понад 800 осіб. Час проходив у повсякденних турботах про успіхи в бойовій та політичній підготовці військовослужбовців, у налагодженні шефських зв'язків із різними організаціями міста, проведєнні концертів художньої самодіяльності та багато-багато в чому іншому... Чотири роки військової служби пролетіли дуже швидко, і, згадуючи зараз той час, ювіляр вважає його найбільш щасливим у своєму житті.

Влітку 1964 р. В. Британ приїздить до Дніпропетровська і вступає до ДМетІ на спеціальність «Металознавство та термічна обробка металів». Він одразу ж легко знаходить спільну мову зі своїми одногрупниками та студентами старших курсів, викладачами – з усім інститутом, який став йому рідним домом на все життя. Поруч із лекціями, лабораторками, семінарами знову з'являється комсомольська робота у всьому її різноманітті. Невдовзі його обирають комсоргом факультету. У той час виникає добра традиція участі молоді в будівництві об'єктів народного господарства. Студентські будівельні загони влітку працюють по всій країні, але особливо почесним було брати участь в освоєнні цілинних земель. За студентські роки В.Британ побував і на цілині, і в Тюменському краї, і в сільських господарствах Дніпропетровської області. Треба сказати, що у вирії інститутських подій серед чисельних студентів Володимир зумів побачити привабливу третьокурсницю Валентину Павлюченко, яка стала його супутницею на все життя, матір'ю його двох дітей. Своїй чарівній дружині він присвятив чимало віршів і чудових пісень.

У 1969 р. молодий спеціаліст В. Британ обирається секретарем комітету комсомолу металургійного інституту. Маючи достатньо досвіду такої відповідальної роботи, він упевнено протягом чотирьох років очолював організацію, яка нараховувала більше 3 тис. осіб. І знову, згадуючи про студентське життя, Володимир Терентійович вважає ці роки своїми найбільш щасливими. Мабуть, дійсно, людина тоді відчуває себе щасливою, коли розуміє свою необхідність, коли віддає всі свої сили, своє вміння на благо людей.

Так сталося, що комсомольській та громадській роботі він присвятив понад 12 років свого життя. В 1973 р., коли пройшли чергові вибори в інститутській організації, В. Британ вирішив вступати до аспірантури. Він обирає керівництво завідувача кафедри історії КПРС Костянтина Івановича Познякава. Професор запропонував йому провести дослідження діяльності партійних організацій ВНЗ щодо зміцнення зв'язків науки та виробництва. Почалася кропітка наполеглива робота з творами класиків, першоджерелами, партійними

документами. Готувалися публікації в журналах, виступи на наукових конференціях, проводилося гаряче обговорення написаних розділів дисертації з керівником, колегами на кафедрі та поза її межами. Молодому науковцю вистачило знань, компетенції, витримки для того, щоб здолати усі труднощі. Він успішно захищається й отримує науковий ступінь кандидата історичних наук, а невдовзі стає доцентом кафедри історії КПРС ДМетІ.

**Музичне шоу «Дві зірки». Дідусь та онука.
В.Т. Британ і студентка Анастасія Синицька.**

дальну й почесну посаду він обіймає вже 29 років. Багато чого відбулося за цей час і в країні, і в нашому навчальному закладі, але досвідчений педагог і керівник завжди знаходить вірні відповіді на складні питання, які висуває життя...

Невпинно біжить час, працювати, на жаль, стає складніше, але, як кажуть, ще є порох у порохівницях. Є ще гаряче бажання працювати на благо людей, є висока педагогічна майстерність, не проходить жага до бурхливого життя. Побажаємо ж ювіляру довгих натхненних і щасливих років!

Навчальний процес захоплює молодого викладача. Він намагається так читати лекції, щоб кожний студент зміг зрозуміти викладений матеріал, зміг занотувати важливі положення. На семінарських заняттях В.Т. Британ уміло організовує обмін думками поміж студентами, допомагає їм вірно зрозуміти непрості обставини життя країни. Достатньо швидко він зумів здобути повагу й любов студентів і викладачів. Тому можна

вважати логічним, що через п'ять років (1987 р.) його обирають завідувачем кафедри. Цю відповідальну й почесну посаду він обіймає вже 29 років. Багато чого відбулося за цей час і в країні, і в нашому навчальному закладі, але досвідчений педагог і керівник завжди знаходить вірні відповіді на складні питання, які висуває життя...

Леонід КЛІМАШЕВСЬКИЙ,
декан гуманітарного факультету

Привітання від рідної кафедри

Життя веде дорогами своїми,
Вирішуємо ж ми – із ким і як іти...
З людьми, важливими і рідними такими,
Із друзями, що ближче не знайти !
Романтику несе – і де її подіти?
Зберіг в собі на довгії літа.
Роки ідуть – турботи, друзі, діти –
На все потрібні сили – не біда!
Студентом був талановитим і спортивним,
І молодіжним вмiлим ватажком.

Завжди надійним, чесним, ефективним
Істориком, ученим, рибакком.
Його чарівний спів лунає, як раніше,
Він серцем молодий, його слова – закон
Для кафедри – це гордість і надія,
А для колег, як завжди – еталон!
У ювілей – яскраві побажання
Взірцю, Учителю, Чоловіку
Достойних звершень, щастя і любові
На довгому і славному віку!

Наталія ЛЕОНОВА,
старший викладач

[Перейти до змісту](#)

28 КВІТНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Девіз 2016 року «Стрес на робочому місці: колективний виклик»

З метою привернення уваги світової спільноти до питань охорони праці та смертності працівників на робочому місці понад 100 країн світу щорічно, починаючи з 2012 року, 28-го квітня відзначають Всесвітній день охорони праці. Результати досліджень, проведених в Європі, засвідчили, що стрес є причиною до 60% усіх втрачених робочих днів. У тривалій перспективі стрес на робочому місці може призвести до виникнення безсоння, емоційного занепокоєння, хронічної втоми, депресії, захворювань серцево-судинної системи. Усі зазначені наслідки стресу негативно впливають на діловий імідж підприємства, а в грошовому еквіваленті призводять до значних фінансових втрат. У сучасних економічних і соціальних умовах, що склалися в Україні, важливо під час планування господарської діяльності враховувати наслідки стресів, отриманих на робочому місці, від яких страждають працівники. Слід відзначити, що протягом останніх років в Україні спостерігається тенденція до зниження виробничого травматизму, що можна побачити з таблиці.

Оперативні дані про стан виробничого травматизму за 2015 рік у порівнянні з 2014 роком

	2015		2014	
	Усього	у т. ч. смерт.	Усього	у т. ч. смерт.
Україна	4260	375	6318	548
Дніпропетровська обл.	608	47	767	57
Донецька обл.	672	36	1850	125
Запорізька обл.	285	12	304	14
Одеська обл.	125	18	117	18
Полтавська обл.	206	19	217	19
Галузь				
Вугільна	752	19	2034	99
Енергетика	113	18	135	26
Будівництво	206	35	263	48
Машинобудування	311	21	507	23
Металургія	268	14	340	25
Транспорт	396	54	423	71
Агропром	602	84	691	95
Соціально-культурна та торгівля	898	64	1137	92

У нашій академії у 2015 році стався нещасний випадок на виробництві з фахівцем лабораторії кафедри обробки металів тиском Удовиком В.П., який грубо порушив інструкцію з охорони праці, що призвело до ушкодження правого ока.

Важливим фактором запобігання виробничому травматизму є особисте усвідомлення працівником своєї ролі в процесі виконання робіт. У ст. 14 Закону України «Про охорону праці» чітко зазначено: «...працівник зобов'язаний дбати про особисту безпеку і здоров'я, а також про безпеку і здоров'я оточуючих людей в процесі виконання будь-яких робіт чи під час перебування на території підприємства; знати і виконувати вимоги нормативно-правових актів з охорони праці, правила поведінки з механізмами, користуватися засобами колективного та індивідуального захисту; працівник несе безпосередню відповідальність за порушення зазначених вимог».

Відділ охорони праці академії веде наполегливу профілактичну роботу щодо запобігання нещасним випадкам на всіх рівнях. Добре виконують свої обов'язки відповідальні за стан охорони праці в підрозділах зав. лаб. Дрожжина В.С. (каф. ТМП і ЗХ), зав. лаб. Терьохін В.О. (каф. ливарного виробництва), зав. лаб. Ковзель Ю.А. (каф. обліку та аудиту), керівник котельні Попов О.І., комендант Русакова О.К. (гуртожиток № 2), Музичук В.С. (бібліотека).

Планом заходів проведення Всесвітнього дня охорони праці передбачено:

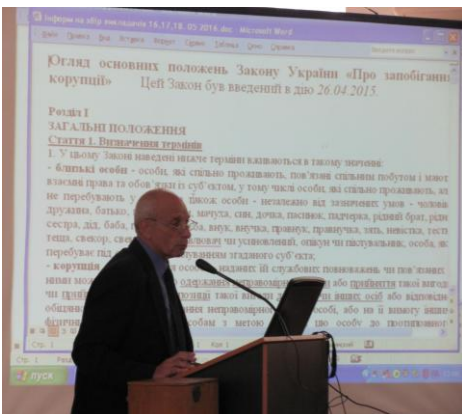
- проведення тематичного семінару з охорони праці;
- оформлення куточків, стендів новинок літератури;
- проведення виставок вимірювальної техніки і засобів індивідуального захисту та спецодягу;
- проведення виставки державних нормативно-технічних актів;
- проведення конкурсу серед підрозділів за кращий стан з охорони праці.

Слідкуйте за оголошеннями та беріть участь у заходах.

Віктор ОНИЩЕНКО,
начальник відділу охорони праці

[Перейти до змісту](#)

НІ – КОРУПЦІЇ!

26 квітня 2015 року набув чинності Закон України «Про запобігання корупції». У цьому законі є суттєві відмінності від закону 2011 р., у тому числі стосовно корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень і відповідальності за їх скоєння. У зв'язку з цим 16 – 18 травня в конференц-залі НМетАУ відбулися інформаційні збори науково-педагогічних працівників академії. Під час зборів були висвітлені основні положення закону. На запитання присутніх були дані відповіді.

Володимир ШИФРІН,
начальник відділу кадрів,
уповноважена особа з питань запобігання
та виявлення корупційних дій

[Перейти до змісту](#)

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

ВСЕУКРАЇНЬСЬКА СТУДЕНТСЬКА ОЛІМПІАДА З МЕТАЛУРГІЇ ЧОРНИХ МЕТАЛІВ

Організація та проведення в стінах нашої академії II етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з металургії чорних металів є важливою роботою та приємною традицією для кафедри металургії сталі. Цього року олімпіада проходила 20 – 22 квітня. Для участі в ній приїхали кращі студенти-старшокурсники вищих навчальних закладів Києва, Дніпродзержинська та Кривого Рогу. Від Національної металургійної академії України за призові місця змагалися студенти чотирьох випускових кафедр: металургії сталі, металургії чавуну, кафедри теорії металургійних процесів і загальної хімії та кафедри електрометалургії.

Урочисте відкриття відбулося в конференц-залі академії. З теплими привітаннями до учасників звернулися завідувач кафедри електрометалургії академік НАН України М.І. Гасик і члени журі – зав. лабораторії кафедри металургії сталі Л.Г. Агаян, доцент кафедри теорії металургійних процесів і загальної хімії А.А. Надточій, доцент кафедри металургії сталі В.С. Мамешин та доцент кафедри електрометалургії А.П. Горобець, які побажали конкурсантам плідної праці, успіхів та натхнення.

Членам журі було досить важко визначити переможців, адже кожен учасник надавав неординарні, змістовні та «розкриті» відповіді на питання. Та все ж таки – це конкурс, і кращі серед кращих були визначені: I місце посів студент 5-го курсу Дніпродзержинського державного технічного університету **Дмитро Кочмола** (науковий керівник доцент, к.т.н. К.І. Чубін); II місце – студентка групи МЕ03-12 кафедри теорії металургійних процесів і загальної хімії НМетАУ **Олеся Розенберг** (науковий керівник доцент, к.т.н. Я.В. Мянєвська) і III місце – студент 5-го курсу Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» **Станіслав Золотухін** (науковий керівник професор, д.т.н. К.В. Михайленков). Переможці були нагороджені цінними подарунками – монографіями відомих професорів-металургів України.

Від усього колективу металургів нашої академії щиро вітаємо сьогоднішніх і майбутніх учасників Всеукраїнської олімпіади і бажаємо нових наукових досягнень, подальшого зростання їх теоретичного та практичного потенціалів!

На фото: заступник завідувача кафедри металургії сталі професор Костянтин Георгійович Нізяєв нагороджує переможця олімпіади Дмитра Кочмолу (ліворуч) та представника команди кафедри ТМП і ЗХ НМетАУ Богдана Іванова (праворуч).

Світлана ЖУРАВЛЬОВА,
доцент кафедри металургії сталі;
Євген СИНЕГІН,
асистент кафедри металургії сталі
Фото авторів

ВСЕУКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТСЬКІ ОЛІМПІАДИ НА КАФЕДРІ ЛИВАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

20 квітня в стінах НМетАУ відбувся другий етап Всеукраїнських студентських олімпіад зі спеціальностей «Ливарне виробництво чорних та кольорових металів і сплавів» та «Обладнання та технологія ливарного виробництва». До участі в ньому були запрошені переможці першого туру з усіх ВНЗ, які готують бакалаврів та магістрів за спеціальністю «Ливарне виробництво чорних та кольорових металів і сплавів». Цього року змагатися разом з нашою командою приїхали студенти провідних металургійних ВНЗ України (ЗНТУ, м. Запоріжжя; НТУУ «КПІ», м. Київ; ОНПУ, м. Одеса; ДДТУ, м. Дніпродзержинськ, НТУ «ХПІ», м. Харків, КНУ, м. Кривий Ріг).

До підготовки та проведення олімпіад були залучені співробітники кафедри ливарного виробництва НМетАУ. Окремо необхідно відзначити активну участь в організації та проведенні олімпіад членів оргкомітету завідувача кафедри ливарного виробництва професора В.Є. Хричикова, доцента Ю.В. Доценка, професора В.Т. Калініна, декана електрометалургійного факультету професора В.Ю. Селівьорстова, асистента О.П. Білого.

Після перевірки відповідей учасників олімпіад одногосним рішенням журі переможцем другого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Ливарне виробництво чорних та кольорових металів і сплавів» було визнано представника команди ЗНТУ **Андрія Савченка**. Друге та третє місця посіли представники НТУУ «КПІ» **Андрій Дядюра** та ОНПУ **Вікторія Моgetич**. Переможцем другого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Обладнання та технологія ливарного виробництва» було визнано

представника команди НТУ «ХПІ» **Леоніда Салтикова**. Друге місце посіла представниця НМетАУ **Юлія Юрченко**, третє місце – представниця ДДТУ **Наталія Мірошник**.

Усі переможці були нагороджені дипломами відповідних ступенів та цінними подарунками, інші учасники отримали заохочувальні дипломи.

На фото студенти кафедри ливарного виробництва НМетАУ, які брали участь у II етапі Всеукраїнських студентських олімпіад.

Юрій ДОЦЕНКО,
доцент кафедри ливарного виробництва

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ОЛІМПІАДА З ДИСЦИПЛІНИ «ПІДЙОМНО-ТРАНСПОРТНІ, ДОРОЖНІ, БУДІВЕЛЬНІ, МЕЛІОРАТИВНІ МАШИНИ І ОБЛАДНАННЯ»

Кафедра прикладної механіки традиційно готує студентів до участі в олімпіадах з дисциплін, що викладаються на кафедрі. У цьому навчальному році це була олімпіада з дисципліни «Підйомно-транспортні, дорожні, будівельні, меліоративні машини і обладнання», яку проводив Одеський національний політехнічний університет (ОНПУ). Її учасниками стали студенти групи МБ01-13 **Владислав Асеев** та **Микита Усов**, керівником був призначений старший викладач кафедри **Володимир Миколайович Василенко**.

Олімпіада проходила в два тури. В першому турі були тестові питання, а в другому – розв'язання технічної задачі. Тести та задачі в основному були орієнтовані на студентів-старшокурсників випускаючих кафедр. Результати олімпіади показали, що курс підйомно-транспортних машин у нашій академії викладається на належному рівні. Владислав Асеев та Микита Усов гідно виступили на олімпіаді та були нагороджені почесними грамотами.

Після закінчення олімпіади студенти та їхні керівники ознайомились з навчальними та лабораторними аудиторіями, оснащеними мультимедійною технікою та комп'ютерами. Була також організована екскурсія до морського порту із наглядним ознайомленням з вантажопідйомною технікою, а також по місту Одесі.

Знайомство з краєвидами Одеси, гостинний прийом, влаштований організаторами олімпіади, знайомство зі студентами з інших міст України (Києва, Харкова, Львова, Рівного та інших) залишили незабутні приємні враження в учасників від нашої кафедри, які пообіцяли організаторам, що візьмуть участь в олімпіаді й наступного року.

Олександр КОПТИЛИЙ,
асистент кафедри прикладної механіки

Від редакції. І в цьому, і в попередньому номерах «Кадрів металургії» ми вже згадували деяких наших переможців II етапу Всеукраїнських студентських олімпіад. Наразі, коли олімпіади з усіх дисциплін завершено, ми можемо відзначити всіх наших переможців.

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ II ЕТАПУ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ОЛІМПІАД!

Диплом I ступеня отримала

Марина Ільєнко (гр. МЕ06-12) – «Металургія кольорових металів»

Дипломи II ступеня отримали

Олеся Розенберг (гр. МЕ03-12) – «Металургія чорних металів»

Юлія Юрченко (гр. МЛ01-12) – «Обладнання та технологія ливарного виробництва»

Анна Лінник (гр. МН03-11) – «Менеджмент»

Василь Сіваш (гр. МЕ07-12) – «Обробка металів тиском»

Ольга Бражанець (гр. МЕ08-12) – «Обладнання та технології пластичного формування конструкцій машинобудування»

Дипломи III ступеня отримали

Євген Колот (гр. МГ01-13) – «Метрологія та інформаційно-вимірвальні технології»

Аліна Купрій (гр. ПРО01-13) – «Педагогіка»

Яна Ситнік (гр. МГ01-11) – «Метрологія, стандартизація та сертифікація»

Ігор Малявін (гр. МЕ06-12) – «Металургія кольорових металів»

Кристина Соц (гр. ХТ02-14) – «Інтелектуальна власність»

Інформацію надала
Лариса МАРТИНОВА,
завідуюча сектором НДРС
[Перейти до змісту](#)

ГУМАНІТАРНА ОСВІТА ЯК ДЖЕРЕЛО ФОРМУВАННЯ НАУКОВОЇ ЕЛІТИ

25 квітня відбулося засідання психолого-педагогічного клубу «Перспектива» на тему «Гуманітарна освіта в технічному ВНЗ: життєва необхідність чи зайва втрата часу?!». На засіданні були присутні студенти різних факультетів. Свої думки з цього питання висловили професор кафедри філософії та політології Олексій Владиславович Халапсіс та доцент цієї кафедри Тетяна Віталіївна Куревіна, старший викладач кафедри історії та українознавства Анжеліка Вікторівна Савич та запрошений гість з Українського державного хіміко-технологічного університету – завідувач кафедри філософії Анатолій Григорович Чичков.

Також зі своїми роздумами виступили студенти Михайло Кардаїльський (група ПРО-12-1), Юлія Бродна (група ПРО1-13-1), Ігорь Богдан (група ХТ01-14) та Валерія Петрова (група МН01-13). Жвава дискусія допомагала розібратися в цій актуальній проблемі нашого часу.

Ось що думає з цього приводу студент групи ПРО1-13-1 Богдан Тайнолюб:

– Дуже шкода це визнавати, але для більшої частини студентів гуманітарні дисципліни не цікаві, для них це марне витрачання часу й сил. Інші ж упевнені, що для того, щоб стати не тільки висококваліфікованим спеціалістом, а й взагалі всебічно розвиненою людиною, яка може досягти успіху в житті й бути по-справжньому щасливою, просто необхідно вивчати гуманітарні науки! Я сміливо можу себе віднести до тих небагатьох студентів, яким цікаво, і яким подобається вивчати гуманітарні дисципліни.

Думка студента групи ХТ-01-14 Ігоря Богдана.

– Я вважаю, що сучасні студенти дійсно втратили інтерес до гуманітарних наук та й взагалі до наук, оскільки є декілька серйозних причин для цього. По-перше, викладачі не завжди можуть зацікавити студента своїм предметом. По-друге, сучасній молоді нічого не потрібно, окрім випивки, тусовок та зомбування себе в різних соціальних мережах. По-третє, студенти втратили бажання вчитися тому, що вони не знають, що їм це надасть в майбутньому. Тобто має значення невпевненість в тому, чи буде студент після закінчення університету мати роботу з гарною заробітною платнею. Перелічити всі причини неможливо, тому що потрібно ще звертати увагу на особливості кожного студента як особистості. Тому, на мою думку, головною проблемою втрати інтересу до гуманітарних наук є те, що студенти не знають, для чого їм ці науки потрібні, чим вони допоможуть у житті. Причиною є й перспективи працевлаштування в країні. Оскільки в нашій країні знайти роботу за спеціальністю дуже важко, це теж є поясненням, чому студенти втратили бажання вчитися.

Свою позицію висловила також Анжеліка Вікторівна Савич.

– З моєї точки зору, гуманітарні дисципліни сучасним студентам дають можливість сформулювати та визначити характер та форми поведінки особистості, яка діє в соціумі. Вони розвивають філософське сприйняття картини світу, формують соціально-орієнтовний світогляд. А також виробляють систему поведінкової

діяльності людини в історико-екологічному середовищі.

Старший викладач кафедри інженерної педагогіки Майя Василівна Шипко поділилася своїм баченням цієї проблеми.

– На мій погляд, гуманітарна освіта необхідна кожній цивілізованій людині, яка живе й бажає розвиватись у соціумі. Освіта в ВНЗ передбачає виховання еліти країни, тобто людей, які повинні вміти аналізувати, контролювати, керувати інформацією, кадрами, країною, нарешті. Не кажучи про те, що саме гуманітарна освіта виховує духовність та прищеплює вічні цінності, починаючи з дитячого садка. Адже знання історії, психології, філософії дозволяє людям не повторювати помилок попередніх поколінь, а вміти будувати гармонійні міжособистісні

відносини та процвітаючу державу. Перед студентами стає вибір – бути кваліфікованим спеціалістом, вивчаючи лише технічні дисципліни, які необхідні для успішної професійної діяльності, або всебічно розвивати себе шляхом вивчення ще й гуманітарних наук.

Отже, питання гуманітарної освіти залишається відкритим та продовжує обговорюватися та досліджуватися й сьогодні. Таким чином, можна визначити, що гуманітаризація освіти є засобом досягнення кінцевих цілей освіти, програмою формування та розвитку цілісного духовного світу майбутнього спеціаліста в умовах техногенної цивілізації.

Юлія БРОДНА,
студентка групи ПР01-13-1
[Перейти до змісту](#)

Від редакції. Поштовок для дискусії на засіданні клубу «Перспектива» стала стаття Валерії Петрової «Студент – це єдина людина, яка здатна на іспиті згадати те, чого ніколи не знала», яка була опублікована в № 2 газети «Кадри металургії», і в якій Валерія висловила негативне ставлення до гуманітарних дисциплін. А як думаєте Ви? Запрошуємо до дискусії на сторінках нашої газети.

ДЕНЬ КАР'ЄРИ 2016

У Національній металургійній академії України з 2008 року склалася добра традиція щорічно наприкінці навчального року проводити освітньо-інформативний захід «День кар'єри». І цей рік також не став винятком – 17 травня відбувся «День кар'єри 2016».

Цей захід спрямований у першу чергу на побудову зв'язків між випускниками вищого навчального закладу та зацікавленими роботодавцями міста та області. Вільне спілкування між потенційними працівниками й роботодавцями дає можливість студентам продемонструвати свій потенціал та обирати роботу й свій подальший кар'єрний шлях, а представникам підприємств, компаній та організацій поповнити свої бази даних інформацією про десятки кандидатів, що становитимуть у майбутньому кадровий резерв.

До заходу залучилися 22 компанії, діяльність яких охоплює різні сфери економіки, та понад 500 студентів усіх напрямків. Серед підприємств-учасників були такі компанії: ТОВ «МЗ «ДНІПРОСТАЛЬ», ПАТ «Металургійний комбінат "АЗОВСТАЛЬ"», ТОВ «Запорізький титано-магнієвий комбінат», ВАТ «Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат», ТОВ «Науково-виробниче об'єднання "Трубосталь"», ТОВ «Дніпропетровський завод бурового обладнання», ТОВ «ВІСК», ТОВ «Хомер Софтвєр Хаус», ТОВ «ТЦ "Грант-Сервіс"», ТОВ «Агромаштрейд», ТОВ «Філіп Морріс Сейлз енд Дистриб'юшн», ТОВ «Виробниче об'єднання "ОСКАР"», ТОВ «ТАКТ», Навчальний центр підготовки ІТ-спеціалістів Level Up, АТ «Ощадбанк», SimplyContact, БП «DEIR», ДФ ПАТ «Укртелеком», АТ «УкрСиббанк», ПАТ «СБЕРБАНК», ТМ «ЮРПАК».

Олександр БОБУХ,
директор Центру партнерства з підприємствами
[Перейти до змісту](#)

«СТУДЕНТСЬКА ВЕСНА 2016»

27 квітня в стінах нашої академії пройшла яскрава та найочікуваніша подія в житті кожного студента – «Студентська весна 2016».

Концерт, підготований творчими активістами нашого ВНЗ, не залишив байдужим нікого, найсильніша енергетика відчувалася в усьому залі. Наші студенти готувалися до своїх виступів довго та ретельно, «Студентську весну» чекали з таким самим нетерпінням, як весну календарну.

Неможливо не відзначити прикрасу нашої сцени – величезний різнобарвний вінок, усяяний весняними квітами та зроблений власноруч нашими студентами. Концерт дивував різноманітними номерами: східними танцями, ліричними та зворушливими піснями, виступами українських козаків, чарівними індійськими танцями, творчими колективами, сольними виступами дивовижних співаків та навіть неперевершеними гімнастами.

Зал залишився в захваті від нашої концертної програми, лунали бурхливі овації й нескінченні оплески – що, як не це, говорить про те, що захід пройшов «на ура»!

Для участі в фінальному концерті «Студентська весна 2016» журі відібрало від нашої академії два номери – чудовий танець Ганни Трофименко та Сергія Долгозвяги та джазову композицію у виконанні Ельвіри Біленко, Анастасії Бабенко та ангольського студента Прессінду.

Бажаємо удачі нашим чудовим учасникам і будемо чекати на наступну «Студентську весну».

Яна КОНКІНА,
студентка групи ЕО01-12,
заступник голови ради студентів
Фоторепортаж **Віктора СЕРДЮКА**
[Перейти до змісту](#)

ВЕСНЯНА ЗУСТРІЧ ДРУЗІВ

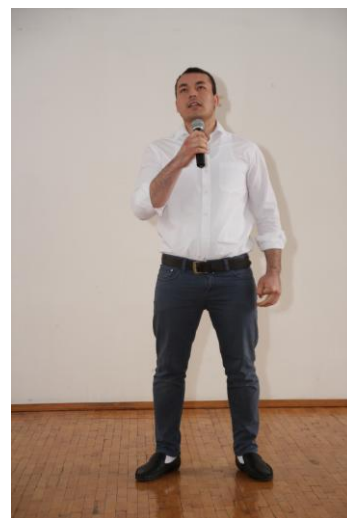
«Весняна зустріч друзів» – так назвали заключний концерт іноземних студентів його організатори. Концерт відбувся 26 квітня в конференц-залі Національної металургійної академії України. Вже традиційно на його відкритті були присутні проректор з науково-педагогічної роботи Володимир Іванович Шатоха і директор Центру підготовки та навчання іноземних студентів В'ячеслав Володимирович Бояркін. Свій виступ проректор

присвятив 30-й річниці Чорнобильської катастрофи, розповівши присутнім про подвиг ліквідаторів аварії. Пам'ять загиблих на ЧАЕС зал вшанував хвилиною мовчання.

Після цього, власне, і почалася концертна програма, що стала своєрідним мовним іспитом для виступаючих іноземних студентів з різних країн світу: Анголи, Камеруну, Нігерії, Лівії, Тунісу, Туркменістану. Треба відзначити, що зал був заповнений глядачами. Серед гостей свята були студенти-іноземці, їх педагоги, співробітники Центру підготовки та навчання іноземних студентів, бібліотеки і навіть гості з інших ВНЗ міста – викладачі Дніпропетровської медичної академії, студенти Національного гірничого університету та Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. В. Лазаряна.

Що сказати про сам концерт? Він був великим та яскравим. Глядачі тепло приймали виступи студентів з Туркменістану, які на цьому святі вперше виступили перед великою аудиторією. Сподобався національний туркменський танець, пісня «Страждаю без тебе», яку проникливо виконав Мират

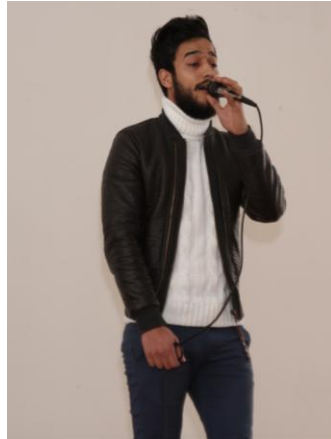
Атамирадов, вірші О.С. Пушкіна, виразно прочитані студентами 4-го курсу Мехманкулом Хайдаровим і Гозель Ходжаніязовою.

Бурю захоплення, як завжди, викликали ангольські студенти своїми запальними танцями, 4 рази виходили на сцену першокурсники та слухачі підготовчого відділення Едуардо Дікессе Лукебані, Маргарита Клементина Гонсалвеш Ананаш, Педро Жорже Жоао, Жоакім Данілсон Розанов Родрігес, Жорже Патрісіу Алвеш Кварента, Флоренсіу Мігел Луссевікуено і Беппе Васку Адріану Сегунда. Кожен їх танець відрізнявся національним колоритом, оригінальністю і повною самовіддачею танцюристів.

Чудово пролунав дует слухачки підготовчого відділення з Анголи Марії Лело Нтадіді та її друга Жалсона, студента 1-го курсу Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. В. Лазаряна. Пісню «Миленький ты мой» вони виконали дуже емоційно й майже без акценту. Марія відзначилася пізніше ще раз – піснею «Полюби мене такою» з репертуару Наталі Могилевської. Дуже зворушив глядачів романс «Ета женщина в окне» у виконанні Жозуе Калеба Гомеша Лукомбо, студента 2-го курсу. Лунали пісні й українською мовою – Жоао Прессінду Енрікеш та Анастасія Синицька в національних українських костюмах виконали пісню «Цвіте терен», а Елтон Діамантина Самоссе заспівав всіма улюблену пісню «Ніч яка місячна». Публіка була доброзичливою й до гумористичних

номерів. Сценку «іспиту не буде» зіграли слухачі підготовчого відділення з Лівії Луві Алі Алашхаб Барноус, Алмутасімбіллах Мохамед Алі Абузеїд і Джабер Фоуні. Кумедний дует «На вокзалі» переконливо виконали слухачка підготовчого відділення Арманда Христина Нзузі і студент 1-го курсу Антоніо Жоао Мбіанда. Викликав посмішки глядачів жартівливий телефонний діалог студентів 1-го курсу Антоніо Жоао Мбіанд і Болатсі Патрика Пінніка. Чудово полягали на музику вірші М.І. Цветаєвої у виконанні слухача підготовчого відділення Луві Алі Алашхаба Барноуса. Одне слово, свято вийшло цікавим і різноманітним. Сподіваємося, що воно надовго залишиться в пам'яті всіх, хто на ньому був присутній. Хотілося б, щоб на наступного року серед гостей були й українські студенти нашої академії. Нехай знають, які талановиті хлопці й дівчата приїжджають до нас на навчання.

Своїми враженнями від концерту поділилися глядачі та учасники.

Дезіо, 3 курс, Ангола (глядач): «Сподобалося все! Як завжди, майже весь концерт виступали студенти з Анголи. Хотілося б, щоб було більше студентів і з інших країн».

Євген, 1 курс, Україна (глядач): «Прийшов підтримати Едуардо й Амаду, своїх ангольських однокласників. Я побачив їх зовсім з іншого боку. Виявляється, вони класно танцюють! А у Амаду є акторські здібності! І особливо сподобалася атмосфера – дуже тепла й дружня».

Еммануель, 2 курс, Камерун (учасник): «На жаль, у нас не було репетиції перед концертом, але все одно вийшло відмінно! Коли я співав, хлопці з Анголи вийшли на сцену й танцювали. Шкода, звичайно, що з Камеруну був один я, хотілося б показати культуру моєї країни теж!»

Азат, 3 курс, Туркменістан (глядач): «Було приємно, що цього року брали участь і студенти з Туркменістану. Дізнався про культуру інших країн. Хотілося б більше студентів з інших країн, а також з України, познайомиться більше з їх культурою. Дуже сподобалися танці, вони були дуже барвисті, тому що їх виконували в національних костюмах. Сподобалася атмосфера свята, всі студенти дуже доброзичливі».

Юлія, 3 курс, Україна (глядачка): «На концерті дуже сподобалася атмосфера, було дуже весело, всі студенти були дружними й підтримували один одного. Номери були хоч і не

професійними, але дуже душевними, і кожен розкрив свій талант. Хотілося б щоб участь брали не тільки іноземні студенти, а й українські, для того щоб познайомитися з культурою іноземних студентів і показати свою культуру. Дуже сподобалися танці, вони багато говорять про країни, було б не погано, якби було більше танцювальних номерів. Студенти показали себе зовсім з іншого боку, кожен був по своєму талановитий і доброзичливий».

Чекаємо нових друзів на нашому концерті наступного року.

Алевтина ДАЙЧИК,
викладач підготовчого відділення
[Перейти до змісту](#)

СПОРТИВНІ НОВИНИ

Вітаємо наших спортсменів з новими досягненнями!

Тренер команди – старший викладач **Безденєжних Сергій Васильович.**

Збірна команда НМетАУ з баскетболу, стала **переможцем дивізіону «Схід» студентської баскетбольної ліги України** та добилася права участі у фінальному турнірі.

Склад команди: Павло Тараченко (гр. ТЕ02-12), Костянтин Товкач (гр. МВ05-13), Олександр Тарасенко (гр. МВ04-14), Олексій Алієв (гр. ОА01-12), Олег Крошній (гр. МЕ03-12), Данило Онищенко (гр. МН01-15), Андрій Фесенко (гр. МЕ04-14), Антон Кисіль (гр. МЕ06-14), Андрій Довгаль (гр. ХТ02-14), Андрій Мироненко (ПГАСА), Станіслав Масальський (ДДІФКІС), Андрій Раус (гр. КН01-12).

Чемпіонами України з кікбоксінгу стали **Микола Ксензов, Олександр Ксензов** (гр.ОА01-15) та **Вадим Кучеренко** (гр.КН01-14).

Тренер спортсменів – викладач кафедри фізичного виховання, заслужений тренер України **Акімов Володимир Євгенович.**

[Перейти до змісту](#)

У РАДІ МОЛОДИХ УЧЕНИХ НМетАУ

10 травня відбулося засідання ради молодих учених НМетАУ, яке пройшло на базі молодіжно-інформаційного центру (МІЦ, к. 425), який було створено в межах міжнародного проекту CERES. На порядку денному було багато цікавих питань, які обговорювали учасники засідання. Так, першим питанням було залучення молодих учених до участі в конкурсі "Молоді вчені Дніпропетровщини". Наші молоді вчені

неодноразово ставали переможцями в цьому конкурсі. Минулого року був відзначений проект асистента кафедри економічної інформатики Ганни Трофименко «Інноваційна педагогічна майстерня». Цей проект був успішно реалізований впродовж лютого-квітня 2016 року.

Також було зроблено оголошення щодо можливості участі молодих учених як доповідачів або слухачів у всеукраїнському проекті "Дні науки".

Доцент кафедри електрометалургії Артем Головачов розповів про можливості комерціалізації власних наукових напрацювань за допомогою GrowthUPGroup. Ця компанія є міжнародною та має 450 – 500 потенційних інвесторів у світі, а тому шукає ідеї, які можна комерціалізувати за 2-3 роки та представити своїм партнерам.

Одним із головних питань було обговорення подальшого розвитку ради молодих учених, а також МІЦ та продовження активної роботи молодих учених на базі центру.

Якщо у вас є питання або пропозиції щодо представленої вище інформації, будь-ласка пишть на пошту ради молодих учених metalmv@gmail.com.

Ганна ТРОФИМЕНКО,
директор молодіжно-інформаційного центру

[Перейти до змісту](#)

СВІТ НАУКИ БЕЗ КОРДОНІВ

Участь молодих учених академії в міжнародних проектах

ТРЕНІНГ З ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

З 4 до 7 квітня в Державному університеті Іллі (м. Тбілісі, Грузія) в межах міжнародного проекту «Мережа Інтернаціоналізації – I-Net», що фінансується Вишеградським Фондом, відбувся тренінг для майбутніх топ-менеджерів, присвячений різним аспектам

інтернаціоналізації вищої освіти. Тренерами виступали спеціалісти з Угорщини – Матяш Сабо (Центральний Європейський Університет, м. Будапешт), Чеської Республіки – Іржі Викукал

(Королівський Університет в Празі), Словаччини – Мартін Бугай (Університет Жиліни) і Польщі – Міхал Малешка (Ягелонський Університет Кракова). Майбутні топ-менеджери представляли вищі навчальні заклади України (НМетАУ та Києво-Могилянську академію), Вірменії, Грузії та Білорусі.

Насичена тематика тренінгу стосувалася питань інтернаціоналізації навчальних програм, наукових досліджень, розвитку популяризації діяльності університетів (брендінг, бенчмаркінг), трансферу кредитів, підготовки студентів за програмами спільних і подвійних дипломів, підходів до оцінювання навчальних програм, анкетування студентів і випускників, а також адміністративної підтримки проектів.

У межах цієї тематики були також розглянуті питання формування груп з урахуванням культурних і національних

особливостей студентів, системи оцінювання знань, мобільності студентів і викладачів, викладання навчальних дисциплін англійською мовою, створення консорціумів університетів. Були обговорені й законодавчі питання інтернаціоналізації та ін.

Всі учасники тренінгу поділилися досвідом роботи своїх університетів з питань розвитку інтернаціоналізації освіти. Отримана на тренінгу інформація про досвід університетів різних країн дозволить учасникам проекту краще використовувати європейські освітні практики, в тому числі в науково-дослідній роботі університетів, розвинути політику інтернаціоналізації на інституційному рівні. У свою чергу, це буде сприяти розширенню співпраці між країнами Східного партнерства та Європейського Союзу, в тому числі завдяки використанню веб-платформи проекту (www.int-net.org).

Наступним кроком для досягнення цілей проекту стане проведення тренінгів для співробітників академії з питань інтернаціоналізації вищої освіти.

Учасники тренінгу
Олександр САДОВСЬКИЙ,
відділ міжнародного співробітництва,
Андрій КОВЕРЯ,
доцент кафедри металургійного палива і вогнетривів

[Перейти до змісту](#)

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

ВІТАЛІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ СІМОНОВ (1931 – 2016)

Віталій Костянтинович Сімонов народився 25 січня 1931 року в сім'ї службовця. Його батько Костянтин Семенович працював на металургійному заводі ім. Г.І. Петровського директором друкарні, мати була домогосподаркою, яка тримала на своїх плечах весь тягар побуту.

Доля не була прихильною до Віталія Костянтиновича – перенесене у ранньому дитинстві важке захворювання зробило його життя іншим, ніж у його однолітків. Легко вразливий, він тяжко переживав підлість та зрадництво, але все одно до останніх днів життя залишався переконаним оптимістом.

Воєнне лихоліття не оминуло й родину Віталія Костянтиновича: батько пішов на фронт як військовий кореспондент, сім'я була евакуйована з заводом на Урал, де минули довгі та важкі три роки. У 1944 році сім'я повертається до Дніпропетровська, батько Віталія Костянтиновича, демобілізований після важкого поранення, йде на завод Петровського, де працює до останніх днів. Найближчою для Віталія Костянтиновича людиною протягом усіх дитячих років була його бабуся Шура, яка скоріше була другою мамою, і яку він безмежно любив.

Віталій Костянтинович зі срібною медаллю закінчив школу №33 і без будь-яких вагань, за порадою батьків, вступив до Дніпропетровського металургійного інституту (ДМетІ) за фахом "Електрометалургія". Роки навчання в інституті, своїх вчителів, однокурсників Віталій Костянтинович, як і всі студенти тих років, згадував з теплотою. Вже тоді виявилися його здібності до наукової та організаторської роботи, в числі кількох студентів інституту йому була присуджена Ленінська стипендія. У 1954 році В.К. Сімонов з відзнакою закінчив інститут

**Ті, хто стояв біля витоків кафедри
зліва направо**

**К.С. Просвірін, Л.М. Руденко,
С.Т. Ростовцев, В.К. Сімонов**

та був запрошений до аспірантури на нещодавно створену кафедру теорії металургійних процесів, яка стала для нього єдиним на все життя робочим місцем. Кафедру на той час очолював професор Ростовцев Сергій Тихонович, який став для Віталія Костянтиновича вчителем, товаришем, однодумцем. Становлення кафедри як широко відомого у наукових колах колективу фахівців-теоретиків, здійснювалося зусиллями таких ентузіастів, як В.І. Баптизманській, В.К. Сімонов, П.М. Острік, К.С. Просвірін, А.К. Ашин та інших. Це був колектив, який під керівництвом С.Т. Ростовцева вивів кафедру на передові рубежі металургійної науки. Незабаром кафедра стала випускаючою.

У науковому відношенні у Віталія Костянтиновича на той час уже чітко позначився напрямок – теоретичні основи процесів відновлення оксидів металів, якому він залишався вірним усе своє життя. Під керівництвом С.Т. Ростовцева в 1962 році Віталій Костянтинович успішно захистив кандидатську дисертацію та був обраний доцентом кафедри ТМП.

Усе подальше життя його – це гармонійне поєднання педагогічної, наукової та адміністративної роботи. У цей період у провідних технічних виданнях він опублікував серію фундаментальних робіт з теоретичних основ вуглецевотермічного відновлення оксидів металів, механізму впливів, що інтенсифікують процес твердофазного відновлення в цілому та ін.

З багатьох організаційних та навчально-виховних питань Віталій Костянтинович як парторг кафедри працював паралельно з С.Т. Ростовцевим. З 1972 до 1982 рр. В.К. Сімонов був завідувачем кафедри теорії металургійних процесів, керував аспірантами та почав серйозно працювати над докторською дисертацією, яка за сутністю та змістом була чисто теоретичною, що створювало певні труднощі щодо впровадження або випробування результатів. Ця остання обставина стала тією перешкодою, яка не дозволила захистити дисертацію, готову на 100%. Проте, незважаючи на це, Віталій Костянтинович продовжував активну наукову та педагогічну роботу: захист кандидатських дисертацій двома його учнями, серйозні дослідження на Оскольському електрометалургійному комбінаті, пов'язані з теоретичними та експериментальними розробками технології додаткової конверсії природного газу на металізованих окатишах. У ці роки Віталій Костянтинович завершив підготовку конспекту лекцій з одного з фундаментальних для студентів спеціальності "Фізико-хімічні дослідження металургійних процесів" спецкурсу "Теоретичні основи відновлення металів", який і сьогодні є актуальним.

У другій половині 80-х років В.К. Сімонов починає два нові для кафедри наукові напрямки: адсорбційно-хімічні аспекти відновлювальних процесів та твердофазне відновлення хромовмісних матеріалів стосовно до отримання залізо-хромистих лігатур.

У 1991 році колектив авторів, у тому числі й В.К. Сімонов, публікує монографію "Теорія металургійних процесів", яка була відзначена Державною премією України. У цей період В.К. Сімонов спільно зі своїми учнями та аспірантами починає новий для себе науковий напрям – "Розробка фізико-хімічних основ отримання залізо-хромистих лігатур шляхом комплексного відновлення рудних матеріалів за низьких температур". За результатами цієї роботи було опубліковано понад 40 статей, у тому числі в закордонних виданнях.

До останніх днів Віталій Костянтинович активно працював за цим науковим напрямком, вже будучи доцентом-консультантом кафедри. У 2005 році видано навчальний посібник "Розрахунки з теорії процесів відновлення", в який були включені оригінальні методики розрахунку з усіх аспектів теорії відновлення оксидів металів.

Віталій Костянтинович любив повторювати: «Душа належить богу, життя государеві, а честь нікому». Це було його життєвим девізом. Сторонні люди могли помилково бачити в ньому людину сувору, дещо відсторонену, холодну. Проте всі, хто знав його близько – його друзі, учні, студенти – будуть завжди пам'ятати його як відданого друга, доброзичливого наставника та вчителя. Віталій Костянтинович пішов з життя 22 лютого 2016 року. Світла йому пам'ять!

Олександр ГРИШИН,
доцент кафедри теорії металургійних процесів і загальної хімії
[Перейти до змісту](#)

Редактор номера
Н. Никифорова

Редакційна колегія: О.Г. Величко – головний редактор, В.П. Іващенко, Ю.С. Проїдак, В.І. Шатоха, Н.А. Никифорова – заступники головного редактора, К.С. Білан, О.В. Жаданос, Л.М. Клімашевський, А.С. Коверя, А.М. Селегей, Г.С. Трофименко, С.М. Фахрутдінова, К.Г. Юдченко, О.Г. Ясєв.